

अवेषण a. वर्णोभावेषण-
प्राप्तः R. xiv. 85; 3
regarding, considering, R.
xiv. 67.

अवेषण f. The same as अवेषण
q. v.

अवेद्य I a. (f. आ) 1 Unknowable;
2 unobtainable, unattainable. II m. A calf.

अवेन I a. (f. ला) 1 Untimely;
2 without any limit. II m. Concealment of knowledge.

अवेध a. (f. धी) 1 Irregular,
not conformable to rule; 2 not sanctioned by the *sāstras*. e. g. अवैध पञ्चमं कुर्बन्
राजे दग्देन शुद्धयति.

अवोस्त्रण n. Sprinkling with
the slanting hand. (तिरआउ-
वोस्त्रण स्तूतम्).

अवोइ m. Sprinkling, moistening.

अवृद्ध m. The same as अवद q. v.

अव्यक्त I a. (f. का) 1 Not apparent, indistinct, e. g.

फलमन्त्रमन्त्रवीर्ति; 2 invisible;
3 undetermined, अव्यक्तयम्-
चिन्त्योयम् Bg. II. 25; 4 unknown as a quantity or
number (in algebra). II m.

1 Primary matter which has
not yet entered into existence; 2 a name of Vishnu;
3 of S'iva; 4 of Kāmadeva.
III n. 1 The primary germ
of nature out of which all
the phenomena of the material world are developed, (in
Sankhya phil.) See Sank.
K. 10, तुद्विवाऽव्यक्तमुदाहरिति R.
xiii. 60 or महतः परमव्यक्तमव्य-
क्तत्वरूपः परः Katho.; 2
Brahman (n.); 3 the soul; 4
ignorance. COMP.—अनुकरण
n. the imitating of unmeaning sound.—आदि a. whose
beginning is inscrutable.—एद
a. inarticulate—मूलप्रभव m.
the tree of worldly existence,

(in Sankhya phil.). —रागः I
m. the colour of the dawn
II a. ruddy —राति m. an
unknown number or quantity
(in algebra).—लक्षण m.
an epithet of Siva.—मार्गः
वर्त्मन् a. mysterious in his
ways or dealings.—वाच् a.
speaking indistinctly.—साम्य
n. equation of unknown
quantities.

अव्यंग a. (f. गा) Not mutilated,
sound, perfect.

अव्यज्ञन I n. An animal
without horns though of
an age to have them. II a.
(f. ना). Not having the
distinctive marks of one's sex
or kind, e. g. अव्यंजना कन्या.
अव्यथ I a. (f. था) Free from
pain. II m. A snake.

अव्यधिष्ठ m. 1 The ocean; 2
mid-night.

अव्यभिति (भी) चार m. 1 Non-
separation, M. ix. 10.; 2
fidelity.

अव्यभिचारिति a. (f. जी) 1
Steady, permanent, faithful,
e. g. भक्तिरव्यभिचारिणी; 2
Virtuous, moral, chaste; 3 true
in all cases, without any
instance to the contrary,
यदुच्यते पार्वति पापवृत्तये न रूप-
मित्यव्यभिचारि तद्रूपः K. S. v.
36, रंगोपनिपातिनोऽनर्था इति
यदुच्यते तदव्यभिचारि वचः Sak.
vi; 4 not having the flaw
called व्यभिचार q. v. (as a
हेतु in logic).

अव्यय I a. (f. आ). 1 Im-
perishable, immutable, विना-
शमव्ययस्यास्य न कमित्कर्तुमहैति
Bg. II. 17; 2 eternal, ever-
lasting, अव्ययं प्राहृत्ययम् Bg.
xv. 1, (अकीर्ति) क्रथ्यविद्यन्ति ते-
त्ययाम् Bg. II. 34; 3 un-
expended, unwasted; 4 eco-
nomical. II m. 1 A name
of Vishnu; 2 of S'iva. III
n. 1 An indeclinable (in

gram.). (सत् त्वं गिरु लिङ्गे तु सत् त्वं
त्वं विभक्तिः । वचने तु च सर्वे यत्व
व्येति तदव्ययम्); 2 Brahman
(n.). COMP.—आस्त्र a. of
imperishable nature.—वर्ग m.
the class of indeclinables.

अव्ययीभाव m. 1 One of the
four principal compounds in
Sanskrit grammar. (It is so
called because it always
forms indeclinables (अव्यय)
from substantives, e. g. उप-
कुम्भम्; the other three com-
pounds are दृन्त, तत्त्वरूप and
व्युतीर्णि); 2 non-expenditure
owing to poverty, मर्हेते नित्य-
मव्ययीभावः Ud. (where both
the senses are intended); 3
imperishableness.

अव्यलीक a. (f. का) 1 Agreeable,
having no disagreeable
element, इथं गिरः प्रियतमा इष्ट
सोऽस्त्रीकाः Sis. v. 1.; 2 true.

अव्यवधान a. (f. ना) 1 Im-
mediate, close; 2 open; 3
careless.

अव्यवरथ a. (f. स्था) 1 Dis-
orderly, irregular; 2 not
stable, moving, स्थलार्विन्दभि-
यमव्यवस्थाः K. S. I. 33.

अव्यवस्था f. 1 Irregularity,
deviation from established
rule; 2 an incorrect opinion
on a point of civil or reli-
gious law.

अव्यवस्थित a. (f. ता) 1 Not
conformable to law or practice;
2 ill-regulated; 3 fickle,
unstable, e. g. अव्यव-
स्थितित्वान्तस्य प्रसादोऽपि भयंकरः.

अव्यवहार a. (f. वी) Not en-
titled to eat or drink with
people of the same caste,
out-casted, excommunicated;
2 not to be discussed
at a law-court.

अव्यवहारित a. (f. ता) Imme-
diate, without any interven-
ing thing, direct.

अव्याकृत 1 a. (f. ता.) Not